

Р Е Ш Е Н И Е

№ 34

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 01 февруари 2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и трети януари, две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
 ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор ***, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №1 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) - Софийска област против решение №844/02.11.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №2004 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление №23-2303805/10.11.2011 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - Софийска област, издадено срещу ЕТ „***“, гр. Перник с ЕИК по БУЛСТАТ ***, в качество „работодател“, за нарушение по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ, като на основание чл. 414, ал. 3 от КТ е определено да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 (две хиляди) лв.

В жалбата, се твърди, че решението на районния съд е неправилно, както и постановено в противоречие с материалния и процесуален закон. Твърди се, че районният съд е направил погрешни фактически и правни изводи. Излагат се доводи (без това да кореспондира с мотивите на обжалваното решение) в посока на спазване на процесуалните правила в хода на производството по налагане на административно наказание, както и съответствие на определеното да бъде наложено административно наказание с целите на ЗАНН. На тези основания от настоящия съд се иска отмяна на решението на първата съдебна инстанция и произнасяне по съществото на спора, чрез потвърждаване процесното наказателно постановление. В съдебно заседание касационният жалбоподател не изпраща представител.

Ответникът по жалбата, ЕТ „***“, гр. Перник представлявана от адв. ***, възразява срещу жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник в лицето на прокурор *** дава заключение, че касационната жалба е основателна, тъй като решението на първата съдебна инстанция почива на предположения, а не на безспорни доказателства, а протеклото административнонаказателно производство е законосъобразно, като по същество е факт прикриването на трудови правоотношения. Прокурор *** предлага решението на

първата съдебна инстанция да бъде отменено, а процесното НП потвърдено.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция не са представени писмени доказателства в подкрепа на касационните основания.

Административен съд – Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и провери обжалвания съдебен акт по реда на чл. 218 и сл. от АПК, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция намира жалбата за неоснователна.

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Перник след събиране и преценка на необходимите за решаване на спора писмени и гласни доказателства е приел за безспорно установено от фактическа страна, че на 28.09.2011 г. в хода на извършвана проверка по спазване на трудовото законодателство в обект – магазин за плодове и зеленчуци в гр. Перник, стопанисван от лицето, посочено за нарушител, инспектори от Дирекция „ИТ“ СО установили, че в обекта да полага труд лицето Таня Милчова ***, която вписала в декларация, че работи в магазина като „продавач“ с точно определено работно време, на определено работно място. Служителите на Дирекция „ИТ“СО окачили факта на полагане на труд в магазина, като неуредени трудови правоотношения. Съставен бил акт за установеното нарушение, въз основа на който е издадено процесното НП. В хода на съдебното следствие, в заседанието от 02.10.2012 г. пред първа съдебна инстанция, наказаното лице представило пред съда и граждански договор сключен с Таня *** на дата 03.08.2011 г. за извършване на услуга срещу уговорено заплащане.

При така установената фактическа обстановка Районен съд – Перник е приел от правна страна, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени и издадени от компетентни органи, съобразно изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН и без допуснати съществени процесуални нарушения.

Приел да разгледа спора в неговото същество съдът е постановил, че административнонаказващият орган, комуто е доказателствената тежест, не е ангажирал достатъчно категорични доказателства, характеризиращи правоотношенията между страните като трудови. Постановено е, че от представените и събрани по делото данни не се установява безспорно наличие на същностни елементи на трудово правоотношение, данни за каквото се черпят само на основание споменатата по-горе декларация и без възможност пред съда да бъдат снети обяснения от актосъставителя и свидетеля по АУАН. Въз основа на тези си заключения районният съд е приел, че изложеното в АУАН не кореспондира с доказателствата и повдигнатото административнонаказателно обвинение се явява откъснато и изолирано от безспорно установеното по делото, предвид което неправилно е ангажирана административнонаказателна отговорност.

Административен съд – Перник приема следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на правораздавателен акт, подлежащ съдебен контрол, като е налице произнасяне от компетентен съд, в рамките на дадените му от закона правомощия, след надлежно сезиране от страна с активна процесуална легитимация и срещу обжалваем акт.

При постановяване на оспореното решение съдът е действал съобразно разпоредбите на процесуалния и материалния закон, поради

което не са налице касационни основания, по смисъла на чл. 348, ал. 1 от НПК, налагащи неговата отмяна. Фактическите и правни изводи в проверяваното решение съответстват на установените по делото обстоятелства. Първоинстанционният съд е изложил обосновани съображения, поради които не приема заключението на административнонаказващия орган за наличие между ЕТ „***“, гр. Перник и *** прикрито посредством фиктивен граждански договор трудово правоотношение.

Касационният съд споделя тази позиция и в тази връзка не намира за основателни заключенията на Окръжна прокуратура – Перник.

Правото на защита на лицето, сочено за нарушител е неразривно свързано с неговото правно положение, произтичащо от презумпцията за невинност, изрично установена с чл. 16 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Гаранцията за реализиране на това правно положение лежи в изискването съответните държавни органи да докажат виновността на нарушителя, в забраната да се прехвърля тежестта на доказването върху последния, в изискването съдът да признае същия за виновен, едва когато извършването на вмененото нарушение е доказано по несъмнен начин, както и че решението не може да почива на предположения. С чл. 16 и чл. 303, ал. 2 НПК ясно и категорично е изразен принципът за невинност до завършване на наказателното производство, като е уточнено, че вината се признава за факт, само когато обвинението е доказано по несъмнен начин. Написаното важи в пълна степен и в административнонаказателното производство.

На свой ред разпоредбата на чл. 416, ал. 1, изр. 2 от КТ, установяваща доказателствена сила до доказване на противното за редовно съставените актове по този кодекс, важи само за рамките на производството по налагане на административното наказание. По силата на чл. 16 ал. 2 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН обаче в съдебното производство актовете, установяващи административни нарушения нямат обвързваща доказателствена сила. Презумпцията за вярност /виновност/ е в сила до приключване на производството по определяне и налагане на наказанието, но пред съда обвинителната теза следва да се докаже.

В случая, представяйки надлежно сключен граждански договор за услуга с №1 от 03.08.2011 г., който е относим към спора, жалбоподателят е оборил презумпцията за вярност на съставения акт за установяване на административно нарушение. С приобщаването му към останалия доказателствен материал гражданският договор се е превърнал в годно писмено доказателство, което дори не е оспорено от страна на АНО. Договорът не е бил предоставен на актосъставителя преди издаване на акта за установяване на административно нарушение, нито преди издаване на процесното НП, но това необорено обстоятелство кореспондира както с данните по делото, така и с попълнената от лицето декларация, послужила като основно доказателство при съставянето на АУАН и НП, в която *** е вписала, че е налице граждански договор. Директорът на Дирекция „ИТ“ СО, в качеството си на административнонаказващ орган, въпреки възражението на наказаното лице се е опрял само на данните от съставения акт и част от приложената по преписката декларация, като не е изпълнил прецизно задължението си по чл. 52, ал. 4 от ЗАНН относно необходимостта да разследва спорните обстоятелства (в случая твърдението, че има граждански договор) преди да се произнесе. В обясненията си пред районния съд ***, която е потенциалната увредима от неуреджането на отношенията като трудови по смисъла на трудовото и социално законодателство лично заявява, че не е била в трудови

правни отношения с настоящия ответник. След като *** заявява лично пред съда, дори и противоречиво отчасти с данните, които е вписала в декларацията, че не е била в трудови отношения с ответника, както и при липсата на представени други доказателства от АНО, не може да се приеме за доказана безспорно тезата на последния за прикрити трудови правоотношения с лицето, посочено за нарушител.

С оглед изложеното, като е направил извод, че в конкретния казус не е установено по безспорен начин от административният орган, престирането на работна сила при условията регламентирани в КТ, първоинстанционния съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което ще бъде оставено в сила, а касационната жалба – отхвърлена поради неоснователност.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №844/02.11.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №2004 по описа на съда за 2011 г., с което отменено наказателно постановление №23-2303805/10.11.2011 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, издадено срещу ЕТ „***“, гр. Перник с ЕИК по БУЛСТАТ *** в качество „работодател“, за нарушение по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.